

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesv Cvltvs Et Miracvla

Stengel, Carl

Augustae Vindellicorum, 1613

Nomen Iesv in tentationibus inuocandum, exemplo præsertim S Antonij & Hilarionis. Cap. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49813)

charitatis vinculo copulentur, nulloq; dissidio, vel minimo, invidia nulla, quoquo modo disiungantur. Religiosus quilibet, ordinem suum amet, colat, arctissime teneat, reliquos omnes magna charitate complectatur, iuxta illud D. Bernardi in Apologia: *Vnum* (inquit) *ordinem opere tenet: ceteros charitate. Faciet autem charitas, et ne illorum quidem fructu frauder, quorum instituta non sequor, &c.* Turpe est in statu perfectionis, quæ in charitate posita est, desiderari charitatem. Hoc itaque quicumque considerabunt Religiosi, & se omnia pro nomine IESV reliquisse, eumque se perfecte sequi declarabunt, atque in hac vita *centuplum* recipient, & in futura vitam æternam possidebunt.

Religiosi
ordines,
sunt omnes
charitate
v-nus ordo.
D. Bern.

NOMEN IESV IN TENTATIONIBVS INVOCANDVM, EXEMPLO præsertim S. Antonij, Hilario-nis, & aliorum.

CAPVT XII.

ACRATISSIMUM nomen IESV nobis est refugium, quod in bello spirituali nobis cõpellandum est. Solent hi, qui obsessam civitatem ab hostibus, aut è regione inimicorum sitam defendunt, si quem subito offendant, vt sciant, an suas, an contrarij ducis partes agat, symbolæ loco palàm interrogare: *Quis viuat, aut quis regnet?* ille vero caueat, ac diligenter prospiciat, quemadmo-

Simili-
tudo.

dum respondeat, ne ab illius gladio cōfodiatur, si signatum à duce nomen, symbolamve non proferat. Sic si à Christiano homine quærat, quis nam in illo uiuat, quis regnet, Christum in se uiuere dicat cum Paulo, ne si aliud dixerit, pereat, & nomen I E S V S vereatur. Vt, sicut cum auditur, quod vulgo dici solet: Quis est Regis? qui Regis partes agunt, continuò accedunt, sic etiam tu in his, quæ ad Christi gloriam conducunt, illi assistas, & in omni tua tentatione & tribulatione nomē quod inuocare debes, tibi sit I E S V S, de quo nomine dictum est, *sanctum, & terribile nomen eius*, sanctum & dulcissimum inuocanti, terribile verò demonijs, contra quos inuocatur. Peto ergò a te, quisnam in te uiuit? Nec immeritò hoc interrogo, *quoniam sunt Di multi & Domini multi*, ait Paulus. Clamauit olim omnis populus. *Viuat Rex Saul*, clama & tu, *Viuat I E S V S*. Non ergò regnet peccatum in vestro mortali corpore. Si enim peccatum in te regnat, non uiuit in te I E S V S. In iusto Christus uiuit, sicut Paulus ait: *Viuit Verò in me Christus*. Bernardus: *Accepimus ab Apostolo habitare Christum per fidem in cordibus nostris*. Cum ergò fides in te mortua est, Christus in te mortuus est: cum fides & uiuit regnat, Christus similiter & uiuit, & regnat.

Psal. 112.

1. Cor. 8.

1. Reg. 10.

Rom. 6.

Gal. 2.

Athan.

in Vita S. Antonii.

S. Antonius ut à se dæmonum tentationes repulerit.

Psal. 19.

Hoc benè intellexit magnus ille Antonius, qui toties à malignis hostibus impetitus, semper eorum impetus vel sanctæ crucis signo, vel sacrosancti nominis I E S V inuocatione repressit, confudit, fugauit, sicut de seipso testatur, dicens: *Quoties me nimis laudibus efferre conati sunt, cum à me in NOMINE DOMINI maledicta reciperent? Quoties augmenta Nili fluminis futura dixerunt, cum à me audirent, Et hoc ad Vestram quid pertinet curam? Quoties minitantes ut milites armati, scorpionibus, equis, beluis & varijs serpentibus circundederunt me, & domum, in qua eram, repleuerunt, cum ego è contra psallem: Hi in curribus, & hi in equis, nos autem in NOMINE Domini Dei nostri magnificabimur: & statim*
miseri-

misericordia Christi fugabantur. Et post pauca: Vidi aliquando diabolum excelsum corpore, qui se Dei virtutem & providentiam ausus est dicere, & ait ad me: Quid vis, ut a me tibi d'netur, Antoni? At ego sputum & maxima in os eius ingeminans, totum me in eum CHRISTI NOMINE armatum inieci: Et statim ille procerius ad spectu, inter medias manus exiit. Rursum post alia: Pulsavit aliquando demon monasterii ostium: Egrediens video hominem enormi sublimitate, porrectum caput & sive ad calum, Cum ab hoc quisnam esset, inquirerem, ait: Ego sum satanas. Et ego, Quid inquam, hic quaris? respondit: Cur mihi frustra imputant monachi? Cur mihi omnes Christianorum populi maledicunt? Et ego: Iuste faciunt, tuis enim frequenter molestatur insidijs. At ille ait: Nihil ego facio, sed ipsi se inuicem conturbant. Nam ego miserabilis factus sum. Rogo, Nonne legisti, quia defecerunt inimici frameæ in finem, & ciuitates eorum destruxisti? En nulum iam habeo locum, nullam possideo ciuitatem: iam mihi nulla sunt arma per omnes nationes cunctasq; prouincias CHRISTI personat NOMEN: solitudines ipse quoque monachorum stipantur choris. Ipsi se, quaeso, tueantur, & me sine causa non lateant. Tum ego Dei gratiam cum alacritate miratus, sic ad eum locutus sum: Non tua veritati qua nulla est, tam nouam & tam inauditam adscribo sententiam: nam cum fallacia caput sis, hoc sine mendacio coactus es confiteri. Verè enim IESVS tuas funditus subruit vires, & honore nudatus angelico, solutarius in sordibus. Vix dum verba compleueram, & ille sublimis, SALVATORIS deletus est NOMINATIONE. Qua ergo iam, o filioli, poterit residere cunctatio? qua trepidatio manebit ulterius? Quis nos eorum turbo poterit conuellerè? Secura sint anima singulorum: non sibi fingat cogitatio vana discrimina: non aliquis timeat à diabolo sublatum, ad precipitia se posse deferi. Pellatur omnis anxietas: Dominus enim, qui nostros prostravit inimicos, manens, & promisit, in nobis, à varijs nos satana muniuit incurfibus.

Psal. 9.

IESVS
 satanæ
 contriuit
 vires.
 Quid
 Saluatoris
 nominis
 nominatione
 nisi nomen
 IESVS
 intellegendum?

Hier. in
Vita S.
Hil. r.

En ipse Diabolus, qui huiusmodi cum suis satellitibus exercet astutias, nihil se posse contra Christianos fatetur. Hæc & his similia plura in vita S. Antonij refert D. Athanasius. Simile quid prodidit S. Hieronymus de S. Hilarione: *Quadam, inquit, nocte, cepit infantum audire & gemitus, balatus pecorum, mugitus bouum, planctusq; mulierum, leonum rugitus, murmur exercitus, & rursus & ariarum portenta & vocum, Et ante sonitu, quam aspectu territus cederet. Intellexit Damonum ludibria, & prouolutus genibus, Christi crucem signauit in fronte, taliq; armatus casside, & lorica fidei circumdatus, iacens fortius praliabatur, cum interim ex improviso, splendente luna, cernit rhedam feruentibus equis super se irruere, cumq; inclamasset IESVM; repente terra hiatu pompa omnis absorpta est. Legitur de quodam gentili, (inquit Nicolaus de Blony sermone duodecimo de Sanctis) quod antequam fuisset ad fidem nostram conuersus, demones eum frequenter corporaliter verberabant. Iste autem ad consilium cuiusdam sancti viri in quatuor angulis lecti sui fecit hoc nomen sanctum inscribi. Demones autem quotiens cameram intrauerant, stantes à remotis dixerunt. *Discedite à IESV, sed ad lectum nullatenus appropinquare potuerunt. Ille conuersus de nouo scripsit hoc nomen IESVS, & ad quandam lanceam appendit. Quoties autem ad eum accedere volebant, toties lanceam eis obiecit. Et sic ab eis fuit liberatus.* Hæc ille.*

Ex relationibus Chinesibus habemus. Nanchini in Chinesensi nempè Regno anno M. DC. VII. Christiani cuiusdam domum spectris dæmonum variè & grauiter exagitata fuisse. Ille consilij humani inops, ad diuinum confugit auxilium. Omnibus itaque ianuis sacrosanctum nomen IESV, & B. Virginis Mariae inscribit, eaque inscriptione domus illa, omnibus his molestijs est liberata.

S. Ephr.
tom. 3.

S. Abrahamus cum à Satana in lucis Angelum transformato, fortissima periculosissimaque pugna grauiter

oppugna-

oppugnaretur, contenta ei voce respondit: *Tenebra tua tecum sint in perditionem, o plene dolo atque fallacia. Homo enim peccator sum ego. Quia tamen caritatem Dei mei habeo, & spem in ipsum atque auxilium, in nullo ego te, tuasq; insidias pertimesco, neque tua plurima phantasmata ac spectra terrorem mihi incutiunt. Pro muro siquidem munitissimo atque tutissimo est mihi nomen Domini mei & Saluatoris IESV CHRISTI, quem dilexi ac diligo: in quo te nomine increpo, immundissime canis, ac miserabilissime. Cæsarius lib. 12. cap. 38. eum, qui in horribilem illam specum, quæ S. Patricii purgatorium dicta est, descendebat, refert solitos eius loci antistites monere, ac dicere: Videbis hac nocte insultus demonum, & penas horribiles: sed non poterunt te ledere, si nomen IESV semper habueris in ore. Quod si demonibus blandientibus, sue terrentibus consenseris, & IESVM inuocare neglexeris, peribis. Climacus grad. 20. IESV nomine cade inimicos. Neque enim in calo aut in terra potentiora sunt arma.*

QVOMODO SACROSANCTÆ
CHRISTI VIRGINES DVLCISSIMO
IESV nomine gloriantes, eumq; suū
sponsum appellantes, sæuissi-
ma tormenta, ipsosq; ty-
rannos superâ-
rint.